

Els jutges queden en entredit

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 15.05.10

És difícil imaginar-se una cadena d'esdeveniments més impròpia de l'Administració de justícia que la que s'ha desenvolupat aquestes últimes setmanes i que va culminar ahir amb la suspensió en les seves funcions del magistrat de l'Audiència Nacional Baltasar Garzón. Només la intromissió de la política en el Consell General del Poder Judicial (CGPJ) explica la doble maniobra: apartar Garzón del seu jutjat i deixar per d'aquí uns dies la decisió final sobre si autoritza que s'incorpori al Tribunal Penal Internacional (TPI) de l'Haia en comissió de serveis especials. Tota la resta, el llenguatge grandiloqüent dels portaveus del CGPJ, l'apel·lació a la independència del president de la institució, Carlos Dívar, i la pirotècnia forense de les associacions de jutges conservadors fan el paper d'una pobra cortina de fum per desdibuixar la trama.

És incompreensible que el CGPJ requereixi una informació suplementària de la sala del Tribunal Suprem que instrueix la causa contra Garzón abans de decidir si pot o no instal·lar-se a l'Haia, quan tots els detalls del cas es troben ja suficientment documentats. Resulta impossible pensar que es poden fer més deliberacions després que l'assumpte s'hagi debatut ad nauseam, que sigui públic i notori que el TPI vol comptar amb els serveis del magistrat espanyol i que aquest té l'experiència i la preparació suficients per ocupar el nou lloc. Només el desig d'una part del CGPJ de dificultar l'operació explica que ahir la comissió permanent no fos capaç de prendre una decisió, perquè no falten raons tècniques per donar via lliure al trasllat del jutge.

Per descomptat, Baltasar Garzón ha pres algunes decisions discutibles en la seva condició de magistrat, però el que ara li passa reuneix tots els ingredients d'un estira-i-arronsa polític en el qual coincideixen la instrucció del cas Gürtel, la incapacitat de Dívar de sostreure's a la pugna entre faccions, el pes exagerat de les associacions de jutges en el funcionament del CGPJ i, finalment, la intromissió de l'estratègia dels partits en la institució. Si a tot això s'hi afegeix que l'entitat promotora de la causa contra Garzón és el sindicat ultradretà Mans Netes, sorprenent escuder de la independència dels jutges en alguns mitjans de comunicació, la situació es presenta, si més no, xocant. La inèrcia de la politització i el desprestigi del govern dels jutges sembla una malaltia crònica sense remei a la vista.